

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Рік видання XI
№ 114 (1282).

ЧЕТВЕР, 24 ВЕРЕСНЯ 1970 р.

Ціна 2 коп.

НА БОРТУ АВТОМАТИЧНОЇ СТАНЦІЇ — ЗРАЗКИ МІСЯЧНОГО ГРУНТУ

Радянська автоматична станція «Луна-16» виконала програму роботи на місячній поверхні, і 21 вересня 1970 року о 10 годині 43 хвилини за московським часом з неї стартувала космічна ракета до Землі.

Електричний бур станції «Луна-16», керований за командами з Землі, провів буріння місячного ґрунту і здійснив забір зразків породи до глибини 350 міліметрів. По закінченні буріння місячна порода за допомогою магіпулятора була вміщена в контейнер космічної ракети і загерметизована.

Використовуючи посадочний ступінь станції як стартову платформу, космічна ракета з апаратом, який повертається і містить зразки місячної породи, стартувала з Місяця. Посадочний ступінь залишився на його поверхні і продовжує проводити температурні і радіаційні вимірювання.

Космічна ракета виїшла на балістичну траєкторію руху до Землі, близьку до розрахункової. Посадка на Землю відбудеться 24 вересня 1970 року. Засоби розшукового комплексу приведено в потрібну готовність.

(ТАРС).

ПОШТА ЩОДЕННО приносить листи в редакцію. В них різне, вони — сам відгомін життя, яке наповнене трудовими звитягами на честь наступного XXIV з'їзду партії. Знайомлячись з листами читачів, журналіст відчуває приємне хвилювання: одже кожен рядок, написаний знайомою чи незнайомою людиною, — це зустріч з новим, це відходження в нову тему. І нехай стиль листа буде не витончений, але якщо в ньому є думка, якщо серйозно, по-державному ставиться певне питання, цей лист лягає на редакційний стіл з тим, щоб, пройшовши літературну обробку, зайняти почесне місце на сторінках газети.

Неперевершений публіцист Володимир Ілліч Ленін однією з найважливіших умов оперативності і дієвості більшовицької преси вважав постійне зміцнення її зв'язків з життям, з народними масами, наявність у кожній газеті великої кількості робітничих і селянських кореспондентів. Непорушним законом діяльності редакцій партійно-радянських газет є слова вождя про те, що на п'ять кваліфікованих літерато-

рів-журналістів повинно бути п'ятсот і п'ять тисяч не літераторів. Володимир Ілліч вказував, що жоден редакційний колектив більшовицької газети, яким би кваліфікованим він не був, не здатен справитися з роботою, якщо він не зуміє ото-

го — бригадира комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новорухальського району, Анастасія Кохана — лікарка з Олександрії, Володимира Чабаненка — працівника обкому комсомолу, краєзнавця Сергія Матусіяка — робітника Долінського цегельного заводу, П. А. Рабого — голову секції обласного товариства «Знан-

ву, листів, які надходять у редакцію. Цей випуск «Молодого комунара» зроблений руками наших друзів і помічників. Готуючи його, ми щиро сподіваємося, що він сподобається нашим читачам, що він буде яскравим свідченням відомого

лоді у виконанні завдань, поставлених лінєвими Пленумами ЦК КПРС і ЦК КП України, XVI з'їздом ВЛКСМ і XXI з'їздом ЛКСМУ, хід змагання за дострокове завершення п'ятирічки і гідну зустріч XXIV з'їзду партії. Формування комуністичного світогляду, високі успіхи у праці та навчанні, молода людина і колектив, стиль роботи комітету комсомолу, діяльність штабу «КП», участь молоді в управлінні виробництвом — перелік тем можна продовжувати і продовжувати. Головне, щоб автор, взявши якусь тему, поставився до неї з душею, вклав у кореспонденцію шматочок свого серця. Тоді його матеріал зацікавить читачів і — що найважливіше — полишить слід у його свідомості, дасть певний емоційний і моральний заряд, вкаже напрямок ходу переживань і думок.

Молодий Ленін в одному із своїх ранніх творів писав, що пристрась до друкування — це благородна пристрась. І, безперечно, було б найбільшою радістю для нашої редакції, коли б всіх читачів «Молодого комунара» охопила ця благородна пристрась!

Друзі і помічники газети

чити себе широким позаштатним авторським активом.

Редакція газети «Молодий комунар», виконуючи цю вказівку В. І. Леніна, прагне постійно розширяти коло своїх друзів і помічників — дискусувачів, наших юнкорів, молодих робітничих і селянських кореспондентів. Який би номер газети ви не взяли до рук — в кожному зустрінете матеріал, підписаний або молодим виробничником, або студентом, а то й людиною немолодою віку, але такою, яка любить нашу чудову молодь, любить її молодіжну пресу.

Серед найактивніших авторів, помічників нашої газети, сьогодні хотілося б назвати Василя Моторно-

го, І. В. Маличенка — пропагандиста з колгоспу «Іскра» Гайворонського району, М. Ножнова — інженера-конструктора з Кіровограда, Г. Толока — працівника зв'язку, теж з обласного центру і багатьох інших.

Активну участь у справах нашої газети бере і ряд районних журналістів, з яких у першу чергу хотілося б відзначити Е. Ярушка (Світловодськ), С. Бровченка (Новоукраїнка), Б. Вітохіна (Знам'янка). Кореспонденції, статті, нариси, фоторепортажі, інформаційні замітки, надіслані нашими позаштатними авторами, прикрашають сторінки газети, вносять струмінь повноти, оптимізму, підвищують авторитет газети як колективного пропагандиста, агітатора й організатора.

Сьогоднішній номер — це своєрідний звіт перед читачами про використання матеріалів нашого позаштатного акти-

положення, що газета тим глибше і цікавіша за змістом, чим більше людей її роблять.

Зараз певним ходом йде передплата на газети і журнали на 1971 рік. Ми виявляємо гарячу зацікавленість в тому, щоб у наступному році зростає як кількість читачів нашої газети, так і кількість тих, хто співробітничав з нами. Ми сподіваємося, що з місяця в місяць буде збільшуватись пошта «Молодого комунара», яка є невичерпним, свідомим джерелом інформації, цікавих думок і незвичайною формою зв'язку газети з молоддю.

Про що б нам хотілося прочитати в ваших листах, наші шановні дискусувачі! Вірніше, що прагне дізнатися з газети наш читач!

Перш за все — це участь мо-

Наше натхнення і праця — партійному з'їздові!

БАГАТСТВА підземних комор нашої країни відомі кожному. І все ж шодня у поле виходять люди з рюкзакми за плечима, щоб розшукати все нові і нові родовища корисних копалин. Ці люди — геологи.

Наша Південно-Українська геологічна експедиція в однією з лапок, на яку покладено завдання відшукувати «ключі» від підземних комор. Ми займаємося пошуками і розвідкою бурого вугілля, бокситів, рудних корисних копалин, будівельних матеріалів, підземних вод

Перед у змаганні вели бригади бурильників, очолювані старшими буровими майстрами В. М. Медведєвим, О. С. Перервою, М. Ю. Мельником. У цих бригадах працює багато молоді. Молодим бурильникам є з кого брати приклад. За віршів саунить бригада комуністичної праці № 1, очолювана кавалером ордена Леніна Василем Миколаєвичем Медведєвим. Бригада першою закінчила п'ятирічку. Вона виступила ініціатором перегляду соціалістичних зобов'язань на честь XXIV з'їзду КПРС. Ось що вирішили бурильники з бригади Медведєва: до початку роботи з'їзду місячні норми виробітку довести до 140 процентів; виконати план механічного буріння 1970 року до 10 жовтня цього року, а до дня відкриття з'їзду виконати півторарічну програму; в балансі робочого часу продуктивний час повинен скласти 95 процентів, а чисте буріння — 82; в результаті економії витрати матеріалів домогтися економії по господарству за 1970 рік в розмірі десяти тисяч карбованців і відпрацювати на економленні матеріалів 65 верстатозмін; за перший квартал 1971 року відпрацювати — 2 тисячі карбованців і 20 верстатозмін.

Високі зобов'язання взяли на себе бурильники бригади № 2 і № 3 старшого бурового майстра О. С. Перерви, бригади № 9 старшого бурового майстра М. Ю. Мельника та інші.

Не тільки бурівники показують приклад роботи. Шановними людьми стали молоді працівники — старший техник-геолог Софія Нікітіна, молодший техник-геолог Софія Демченко, техник-геолог Тамара Квартюк, шофер Анатолій Базик, токар Михайло Соколовський, лаборантка Лариса Даниленко та інші.

Більш як двадцять процентів молоді працює в складі експедиції. Молоді геологи керуються в своїй роботі рішеннями партійної організації, беруть приклад з старших товаришів-комуністів. Комітет комсомолу розгорнув змагання між молодими виробничниками. Спецфіка нашої роботи поки що не дозволяє створити молодіжні виробничні колективи, тому змагання комсомольців ведеться в розрізі ділянок і бригад.

Нещодавно колектив Південно-Української геологічної експедиції переглянув соціалістичні зобов'язання на 1970 рік. На честь XXIV з'їзду нашої партії геологи взяли на себе підвищені зобов'язання, а саме — достроково, до дня відкриття з'їзду завершити планові роботи по пошуках джерел водозастачання міста Кам'янки, на місцях раніше строку підрахувати запаси бурого вугілля Миронівського родовища, підняти швидкість буріння на п'ять процентів, до кінця п'ятирічки виробити понад план 40 тисяч погонних метрів, відпрацювати на економленні матеріалів 400 верстатозмін тощо.

А. КИРПА,
секретар комітету комсомолу Південно-Української геологічної експедиції,
снт, Олександрівка.

На фото: передовий тракторист колгоспу «Україна» Новорухальського району Микола Баланов. За зміну він збирає до 6 гектарів цукрових буряків.
Фото А. Будулатьєва.

ОРАЧ — ЧЕМПІОН

Нещодавно в колгоспі імені Чкалова відбулись районні змагання-конкурс на «кращого орача». Головним його завданням — якість оранки на глибину 23—25 сантиметрів.

Переможцем змагання став тридцятирічний тракторист цього ж колгоспу Володимир Кирєєв. Він своїм «Т-74» показав вищий клас роботи. Йому й були вручені червоний вимпел «Кращому орачеві», модель плуга, Грамота райкому партії та райвиконкому і телевізор «Електрон-2».

Тепер Володимира інакше не називають, як «наш чемпіон».

На обласних змаганнях В. Кирєєв увійшов до десятки кращих орачів. Його нагородили грамотами та цінним подарунком.

Л. ПОЛІЩУК,
Головнівський район.

Відкриваються підземні комори

- Бурильники Південно-Української геологічної експедиції закінчили п'ятирічку.
- Підвищені зобов'язання геологів.
- Комсомольці експедиції — XXIV з'їзду КПРС.

для постачання міст районного типу. Слід сказати, що ці пошуки дають свої позитивні наслідки. Завдяки роботі геологів розширилися добувні площі бурого вугілля в Олександрійському басейні і в межах Ватутинського вулглерозрізу, знайдено поклади бокситів у Дніпропетровській області, відкрито багате Бовтиське родовище горючих сланців тощо.

Однією з відповідальних і трудомістких ділянок роботи експедиції є буріння свердловин. Від виконання плану буріння у великій мірі залежить виконання планових завдань експедицією. 100 тисяч погонних метрів на рік — ось те, що повинні зробити наші бурильники. І слід сказати, що завдання свої вони виконують з честю. 24 липня цього року колектив експедиції виконав план механічного буріння за п'ятирічку в обсязі 724 тисячі погонних метрів. Свій трудовий успіх геологи присвятили наступному XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

СЛОВО ЗАЛІЗНИЧНИКІВ

На останніх зборах комсомольців Помінінського тепловозного депо мова йшла про підсумки роботи лінєвних Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України.

Секретар комсомольської організації депо Закордонцев наголосив на тому, що залізничники хоч і не мають прямого відношення до сільського господарства, але дружба з підшефними колгоспами, допомога у ремонті сільськогосподарської техніки — це і є їх вклад у загальнодержавну справу.

Потім розмова йшла про те, з якими показниками прийдуть комсо-

мольці депо до відкриття XXIV з'їзду партії.

Слюсар, ударник комуністичної праці Вадим Рудченко, виступаючи на зборах, сказав:

— Я зобов'язуюсь виконати свою виробничу програму якісно. А до дня відкриття форуму комуністів план по ремонту тепловозів виконаю на 140 процентів.

Помічник машиніста, комсомолець Михайло Васильєв заявив, що буде тримати свій тепловоз тільки у відмінному стані, боротиметься за безпеку руху поїздів.

Потім виступив машиніст-інструктор молодіжної колони імені 50-річчя Ленінського комсомолу, комуніст Дмитро Васильович Павленко. Він поінформував комсомольців, що колони соціалістично зобов'язання на честь ювілею вождя виконала з честю. Проведено на 105 поїздів більше зобов'язання. Це дало змогу пере-

везти додатково понад план 116675 тонн народногосподарських вантажів.

— Наша колона, — сказав він, — і далі продовжує нести трудову Ленінську вахту за дострокове виконання п'ятирічки.

Відкриття XXIV з'їзду партії ознаменуємо новими трудовими успіхами. Зобов'язуюсь провести 300 великогазових поїздів, в яких додатково перевеземо 80000 тонн народногосподарських вантажів.

Комсомольці взяли підвищені соціалістичні зобов'язання: знизити собівартість перевезення вантажів на 0,1 процента, вартість ремонту тепловозів — на 0,2 процента, допомогти змонтувати доїльні установки в колгоспі «Дружба».

І. ВЕДМІДЬ.

● ДО 125-РІЧЧЯ
З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
КАРПЕНКА-КАРОГО
(І. К. ТОБІЛЕВИЧА).

«Люди вмирають, ідеї вічні. Серце твоє напите правдою і любов'ю до рідного й темного люду лягло поміж ним, а дух величний твій витатиме над ним востанок...»

Коли ж незрячі тебе прозріють, — в сім'ї вольній, новій спом'януть».

Такий напис зроблено на чавунній плиті над могилою покійного корифея українського театру Івана Карповича Тобілевича — Карпенка-Карого.

В словах отих палка любов народу до драматурга і митця, який поставив визначну віху в літературно-драматичній спадщині.

Животворними струмками, з замулених джерел правди людської Карпенком-Карим виведені нестаріючі образи в п'єсах «Мартин Боруля», «Сто тисяч», «Безталанна», «Наймичка», «Хазяїн» та ряді інших творів.

У далекі краї Тобілевичу не доводилося ходити. Майже всі сюжети цих п'єс взято ним з життя селян навколишніх сіл Кардашево (тепер Миколаївка), Воронівки, Великої Виски, Осикуватої, Олено-Косогорівки.

Ось що розповідають народні перекази про створення п'єси «Сто тисяч». В селі Олено-Косогорівці жив багатий куркуль. Незадоволеній сотнею десятин землі, він мріяв про ще більше збагачення. Саме ота жадоба і спонукала його зв'язатися з пихварями, які продали йому фальшиві гроші.

Більшою цифри, як сто тисяч, куркуль не знав, і тому «сто тисяч» були для нього метою життя. Коли ж багатій довідався про обман, то не знайшов нічого іншого, як покінчити з собою.

Сюжет «Безталанної» взятий з життя селян Миколаївки. Імена Дем'яна і Гната автор навіть не

замінив іншими. Не змінив він і вуличних прізвищ селян — «Маржан» та назви ярю «Варчина балка». В цій же п'єсі розповідається про велику пожежу в селі Воронівці. Не відмовився Іван Карпович використати в своїх творах і образ свого батька Карпа Адамовича, назвавши його Мартином Борулею.

В той час всі письмові записи велись на російській мові. Прізвище Тобілевич по-російськи вимовлялося через «а». Карпо Адамович і сам не знав, як правильно писати чи то Табулевич, чи Тобілевич, саме тому йому було відмовлено в дворянському чині. Колишній управитель поміщицьких економік був малописьменним і не зміг боротись з порочним, шаблонним стилем роботи російських «Законних письмоводителів».

У цій же п'єсі часто згадується і сват Карпа Адамовича — Гервасій. І нині в селі живе його онук.

Ще до дійсних подій наближаються п'єси Карпенка-Карого «Наймичка» та «Хазяїн». В аптекаря у Великій Висці чесно служила красива дівчина. Там її і помітив хтивий багатій. «А чи не взяти її собі в наймички, а потім якось «зійтися»? — така думка зародилася у куркуля села Іванівки (Булацшино).

Такі, як цей хазяїн, або як його називає драматург в іншій п'єсі — Пузир (справжнє прізвище Шуляк), роздулися за рахунок визискування наймитів і наймичок. Пізніше, коли багатій обезчестив наймичку, довідується про це його ж рідна дитина — сиротина, від такої ж наймички, як і ця Харитина, землячка з Осикуватої. (Село в п'єсі так і йменується).

Сам хазяїн — Пузир (Шуляк), маючи одинадцять економій, бу-

дує в Єлисаветграді (тепер по вулиці Леніна) кілька будинків.

Карпенко-Карий, як і Марко Кропивницький, з яким працював драматург, витягував на народний осуд знахабнелих багатіїв, осліплених горілкою чиновників і старшин.

У народі збереглася про Пузиря цікава розповідь, яка свідчить про його багатство і неучтво. Відомий у той час лікар Пашутин був названий Пузирем в одному товаристві «трьольонком». Лікар подав на нього в земський суд, який оштрафував Пузиря на 5 карбованців. Та що значили багатію 5 карбованців! Він — неабихто, він — сама влада. Кинув на стіл 10 карбованців і насмішливо додав: «А ти таки тьольонк». Судді зареготали...

На хуторі Надія є могила сестри Івана Карповича — Марії Баріотті — видатної актриси того часу.

Не раз відвідував хутір Надія класик української літератури Панас Мирний. І досі живий посаджений ним дуб — дуб Панаса.

Тепер на хуторі Надія свято оберігає садибу онук Івана Карповича — Андрій Тобілевич. Він також зберіг деякі цінні речі письменника: ряд ілюстрацій і фотографій, які свідчать про дружбу Івана Карповича з Марком Кропивницьким, Максимом Горьким та іншими визначними діячами культури.

Кожного року хутір Надія відвідують юні туристи, любителі українських пам'яток. Побували тут і письменники Петро Панч, покійний Юрій Яновський та багато інших сучасних українських, російських та інших письменників і визначних діячів культури.

Георгій ШЕВЧЕНКО,
член Кіровоградського обласного літературного об'єднання.

ЩОБ ЗРОЗУМІТИ СУЧАСНЕ

У селі Арсенівці, де народився видатний український письменник, актор і режисер Іван Карпович Тобілевич (Карпенко-Карий), є старожити Ф. Г. Губа, Г. Г. Юрченко, К. Г. Лисенко та інші, які ще пам'ятають родину Тобілевичів. І як це цікаво слухати розповіді живих свідків! Адже небагагатиний час з кожним роком залишає все менше слідів історії. Це добре розуміє директор місцевої восьмирічної школи Губа Марія Антонівна, завзятий ентузіаст-кредиторів сільської школі ця нестомна жінка.

Дбайливо, по краплині, по юності Марія Антонівна з юними вихованцями створює, за шкільну музейну кімнату. При вході — слова М. Горького: «Для того, щоб оцінити належно те, що є тепер, вам потрібно знати минуле, воно покаже вам, як далеко ви пішли від того життя, яке було 40—50 років тому. Це допоможе вам краще зрозуміти сучасне».

Правління колгоспу вирішило побудувати літературно-меморіальний музей Тобілевича, — розповідає секретар парторганізації колгоспу ім. 40-річчя Жовтня Романовський Анастасій Сергійович.

Косми на придбання експонатів та обладнання музею, на спорудження бюста І. К. Тобілевича виділяла районна організація Товариства охорони пам'яток історії і культури.

Готується до ювілею молоділа Арсенівка. Але виникає питання: чому Арсенівку, яка ввійшла в історію як батьківщина корифея, перейменовано у Веселівку?

В. МАРИЧЕВА,
консультант обласної організації Товариства охорони пам'яток історії і культури,
Новоміргородський район.

Дорога редакція газети «Молодий комунар»! Прошу надрукувати цей лист у Вашій газеті. Хай читачі знають про хорошу людину — вчительку Галину Якимівну Мірошніченко, яка працює в Омельницькій восьмирічній школі. Я сподіваюся, що цей лист потрапить до рук моїх однокласників, і вони теж згадають нашу першу вчительку.

ПАМ'ЯТАЮ ЗАВЖДИ

У той день, коли веселі малюки в святковому вбранні поспішали до школи, мені пригадалися шкільні роки і теж хотілося разом з ними, радісними і щасливими, вперше переступити поріг рідної школи, як було колись, сісти за парту і послухати розповідь дорогої вчительки Галини Якимівни. Але шкільних років не повернеш.

Ось уже третій рік, як я навчаюся у технікумі, але кожного разу пригадую свою першу вчительку, яка навчила мене любити все найкраще і берегти його. Вона була для мене другою матір'ю. Мені вже 17 років, але я ніколи не забуду Галину Якимівну, яка й зараз тепло і щирість свого серця віддає тим хлопчикам і дівчаткам, які вперше в своєму житті сіли за парту у світлі класи нашої школи.

Перші букви, а потім і слова, які будуть написані маленькими учнями, вони запам'ятають назавжди. І куди б не пішов ти, учитись чи на виробництво, скрізь пригадує першу вчительку, бо це вона навчила тебе читати і писати, чесно і добросовісно ставитись до своїх обов'язків.

Від усього серця велике, щире спасибі Вам, Галино Якимівно, за добре слово і теплу ласку. Бажаю Вам хорошого здоров'я і нових успіхів у роботі!

Марія СМАЛЬЧЕНКО,
учениця Знам'янського сільсько-господарського технікуму.

ВЕДУТЬ МАЙСТРИ

Щороку в Кіровоградський стрілецький клуб ДТСААФ приходять юні спортсмени, поповнюють спортивні секції. Починають вивчати зброю.

А невдовзі вже, дивись, і перші успіхи на вогневому рубежі мають. Начальник клубу Микола Андрійович Денисенко сам знайомить юніорів з секретами гвинтівки, пістолета (фото вгорі).

А нещодавно загін майстрів спорту з кульової стрільби поповнив ще один вихованець Кіровоградського стрілецького клубу: норматив майстра виконав інженер відділу головного технолога заводу радіовиробів Вячеслав Василенко (фото внизу).

Г. ТОЛОК,
нормувальник спеціалізованого будівельно-монтажного управління зв'язку, кандидат у майстри спорту.

НАЧАЛЬНИК ВІДДІЛЕННЯ

Вперше почув я це ім'я в кабінеті начальника районного вузла зв'язку В. І. Збаразького. На мою просьбу назвати начальника відділення зв'язку — комсомольця він мовив:

— Зінаїда Череп'яна. Правда, не багато років обіймає цю посаду, але беручка до роботи, справи йдуть у неї добре.

І ось я в селі Федоро-Шуліччино. В центрі села, на пологому пагорбі стоїть добротна цегляна будівля. В ній розмістилася контора правління колгоспу імені Фрунзе. Тут же, в окремій кімнаті, і відділення зв'язку. Чисто. Всюди порядок. На столах, на стінах висять зразки поштових бланків.

З-за столу піднімається невелика на зріст смуглява дівчина. І по тому, як відповідає на моє запитання, переконаюсь, що вона добре знає свою справу, людей, з якими постійно зустрічається, яким служить.

Зінаїда виростає в цьому ж селі. Тут же закінчила десять класів. А потім рік очилася в Кіровограді, у професійно-технічному училищі зв'язку. Успішно закінчила його. І от вже третій рік працює начальником відділення зв'язку. Чуйна до людей, і вони поважають її. Мабуть, це й сприяє тому, що відділення йде в числі кращих, добре справляється із своїми виробничими завданнями.

Зараз у начальника відділення прибавилося роботи: йде масова передплата газет і журналів на 1971 рік. У цій роботі їй допомагають листоноші Олекса Тихонович Гладкий та Семен Петрович Шепрут, партійна організація колгоспу.

— У вересні трудівники нашого села, — розповідає Зінаїда Череп'яна, — одержують по передплаті багато газет і журналів, що становить 1600 примірників на тисячу чоловік населення.

Додамо, що це не тільки кращий показник в Долинському районі, а й в області.

Газети «Правда», «Известия», «Сільські весті», «Радянська Україна», обласні газети «Кіровоградська правда» та «Молодий комунар», районна газета «Шляхом Ілліча», партійні та сільськогосподарські журнали надходять у кожну сім'ю. Дружове слово стало найціннішим помічником хліборобів у їх повсякденному житті й роботі, допомагає вирощувати високі врожаї, зміцнювати економіку колгоспу.

— А як справи з розповсюдженням преси на наступний рік?

— Не підкачаємо, — каже. Потім продовжує:

— Уже зараз маємо 800 примірників. Це майже половина того, що одержуємо в поточному році. Люди бажать одержувати у наступному році по кілька видань.

Зінаїда називає деяких із них.

Ось, приміром, комсомолець Григорій Субоцький, який працює в колгоспі трактористом, на 1971 рік передплатив шість видань, у їх числі газети «Молодь України», «Молодий комунар», «Шляхом Ілліча», журнали «Сільський механізатор», «Дніпро» та ін. П'ять видань виявила бажання одержувати у наступному році доярка член ВЛКСМ Катерина Кардашова. І першим із них оформила свою обласну комсомольську газету «Молодий комунар».

Майже таку ж кількість газет і журналів передплатили молоді виробничники Леонід Пюра, Варвара Гудик та інші.

Із тридцяти комсомольців, наприклад, кожен одержуватиме, крім журналів, молодіжні газети.

Є у Зінаїди Череп'яної ще одне важливе комсомольське доручення — вона член райкому ЛКСМУ. І тут все, що їй доручається, виконує старанно, так само, як і свої службові справи.

За старання, прагнення постійно робити людям добро і поважають односельці комсомолку Зінаїду Череп'яну.

В. САРЖЕВСЬКИЙ,
інструктор обласного відділення «Союздруку».

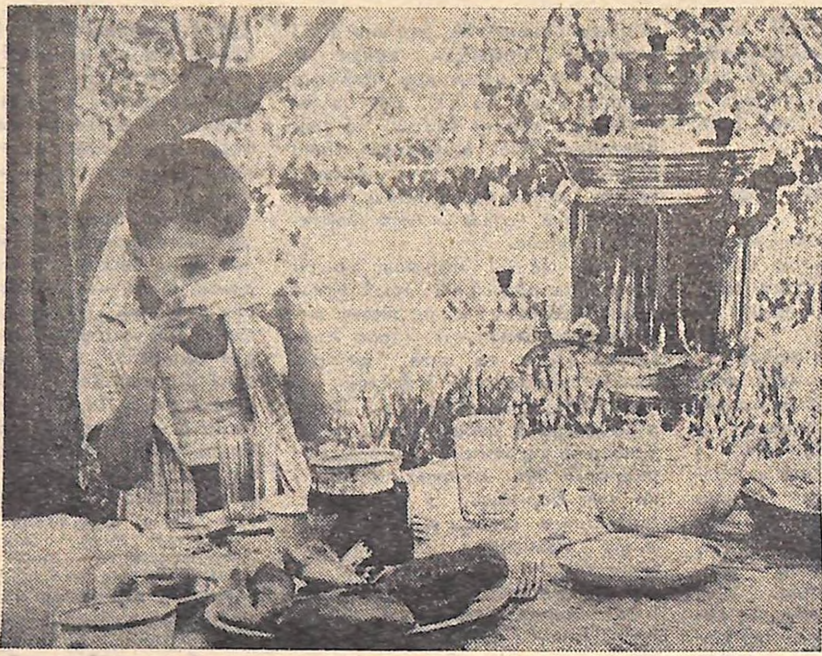
Спасибі, Василю!

Дорога редакція!

Пише тобі сім'я Гоцулів. Поламався у нас телевізор, викликали ми механіка-ремонтника із Кіровоградського телеательє... Прийшов до нас молодий хлопець, уважно оглянув телевізор і швидко знайшов причину несправності. Василь Гарькавий — це він був у нас — молодий, але здібний спеціаліст. Він ввічливий до клієнтів, добре володіє своєю спеціальністю. Просимо через газету «Молодий комунар» подякувати Василеві за доброякісну роботу і побажати йому в майбутньому великих успіхів у праці.

Сім'я Гоцулів.

м. Кіровоград.

В гостях у бабусі,

Фото В. Шурапова.

Так хочеться сказати, коли читаш перші поетичні рядки десятикласника Кіровоградської середньої школи № 4 Віктора Куценка. Справді, у початку автора є хист до віршування, є своє світосприймання, без якого неможливий поет. Віктор не прагне йти до літератури протореними шляхами, од його строф віє вітрами степових небосхилів, запахами саду і колосу. Схвальним є і те, що юного автора турбує доля планети, доля людства, котре має розчеплений атом і вічний запах магнолії... Правда, подекуди зустрічаються огрхи: і рима неточна, і жонгливання словами, а інколи — красність зарди красності. Звичайно, це шандкомуніще. Іри наполегливій праці, без котрої не пізнав би світ творчості ні Олександр Довженко, ні Павло Тичина...

ЯБЛУНЕВА РАНСОДІЯ

Із яблуви причливою
Тітка літо струсила в пелену.
Рум'яною різнобарвою
Скотилось воно в покорі,
Я зазаскандило тітчині очі,
Очі добрі і мудрі літом...
Ліш одне-єдине яблуко
Утекло від тітки на небо
І дитинною незрозумістю
Дивлялось, як тітчині руки
Затисли поділ спідниці
І з собою понесли літо...
І шукало воно у всіх вікнах,
Щоденно шукало у вікнах
Те велике і мудре літо...
А коли журинні ключі
Понесли з собою надію —
Під яблуно причливою
Скотилось маленьке літо
Сного смутку
золотими слізьми.

ОСТАННІЙ ДЗВІН

Журавлиги, журавлики, жура...
Вже сонцем світ схилився до землі,
Вже сонцем грається між листя дівора
Журавлики, журавлики, жура...
Як добрий мев полегкісно скмда
У руки людям літо добра осінь,
І тихим плинном радість осіда
У світлі й поспівалі коси.
І за селом, у холодні вітри
Осіньні сон дитя несе босоніж,
Щоб ще у літньому теплі його зігрів
Той добрий степ — достатку сторож.
А за селом... Ой лишенько! Куди ти? —
За журавлями літо наводіти.
Я вже крил могутніх серцю не спинити,
А за селом... палає літній дзвін.

ОСІННІЙ КОЛОРИТ

На чистім буйноцвітті перегонів,
Де грона меду дозрівають чисті,
Зустріло літо осінь у медов'ї,
Зустріло осінь в фокусах чекання...
А кетяги так сально-променністі,
Прошлілеї росюю медодіву,
Бурштинно грають на ясному допі...
І щирі подарунки горне літо,
Розносять людям в передній осіньній
У сонця племешючим полоні.

НІЧНЕ

Ніч з гарбузовим місяцем
Впала мні в долоні,
В серці заснула трішечки,
А по краях — в безсонні,
Плечі спустила повагом,
Плечі в плащі позорнім...
— Тітко Меланко! Хто вам дав
Повну світлицю золота?..

БІЛЬШЕ ПИСАЛИ Б ПРО НАС

Шановна редакціє!

Я прочитала повість О. Моторного «Горлиця з яблуневого саду», яка мені дуже сподобалась. І я вирішила написати у Вашу газету свої враження про неї. Більше б писали письменники про нас, старшокласників, про вибір професії — таке мов побажання.

З пошаною
В. Кирилук.

с. Свірнево

Голованівського району.

Повість О. Моторного «Горлиця з яблуневого саду» мені дуже сподобалась. В ній письменник порушує трепетну тему нашої сучасності, тему, яку з такою ясністю він розкриває на протязі всієї повісті. Закінчивши 10 класів, вирішуеш, як далі продовжити самостійне життя. Багато юнаків і дівчат відкидають своє рідне село і тікають в міста, а деякі залишаються, щоб разом з батьками працювати, зустрічати в полі весняні ранки. Саме такою і є героїня повісті. Валя могла б жити по-іншому. В колгоспі дядько влаштував би її в контору, а потім, заробивши собі стипендію, вона поїхала б навчатися в інститут. Але ще з дитинства Валя мріяла стати

такою, як її дядько, бути в усьому схожою на нього. І тепер, коли прийшов час робити перші кроки в самостійне життя, Валя, не задумуючись, стає трактористкою. Давно минули часи, коли в бригаді працювала стара Байрачениха. І ось ніби на зміну їй прийшла Валя. Нелегко було їй серед чоловіків.

Не раз чула вона нарікання Грицька. Але не здавалась, бо знала — обов'язок комсомолки завжди бути на передовій лінії, як на бововому полі, так і на колгоспному. Саме в цих епізодах письменник розкриває мужній і впертий характер своєї любимої героїні. Так, саме любові героїні. Читачи повісті, відчуваш, з якою безмежною щирістю і любов'ю О. Моторний

описує зовнішність і внутрішній світ героїні. Автор милується своєю героїнею, її красою і ліною природою. В очах Грицька вона постає перед нами ставна, з струнким станом. Письменник називає її «польовою красою», а за цією красою криється простота, дівоче гордість, впевненість, суворе вимогливість до себе. Мені здається, що образ Валі найбільш яскравий, бо в ньому найповніше втілена ідея твору. О. Моторний показав і розкрив багатогранний, овіяний впертістю, характер простої української дівчини.

Поряд з образом Валі О. Моторний малює образ її дядька Василя Степановича. Зі згадок Валентини ми дізнаємося про минуле її дядька. Перед нами постає образ мужливої і роботящої людини, груди якої прикрашали як бойові, так і трудові ордени і медалі. Але автор змалював дії Василя Степановича так, як це буває в житті. Поряд з позитивними рисами характеру Валіного дядька О. Моторний відображає провіс негативних рис. Дядько замість того, щоб запросити свою племянницю на трактор, передає їй свої знання, пропонує працювати в конторі. Саме тому по-

ді, що відбуваються, ханлюють своєю правдивістю і незабутністю.

Автор з метою повнішого змалювання основних персонажів застосував своєрідний композиційний прийом, включаючи в розповідь про сучасні події спогади про минуле. В таких вставних епізодах досить повно показано життя Грицька Лихолатенка.

Мова, яка служить для описів степових пейзажів, створює гаму різнобарвних кольорів. О. Моторний для опису улюблених Валею яблуневих садів та колгоспних передків використовує багато порівнянь і епітетів. Ці засоби дуже красномовні: «нездовзі приглушена одинока пісня згадала, як те вогнище на зеленій стерні», «вода тут чиста, мов крмшгаль», «спіткнувшись падав, як неопределений пах» і т. д. За допомогою таких художніх засобів О. Моторний досягає мовної майстерності і зображення тих чи інших картин.

Цей твір сподобається нашим читачам. Він виховує у наших сучасників впертий характер, виховує любов до людей, до колгоспної праці, до своєї рідної Батьківщини.

або наснаження праці, мови, ферми соціалістичного змагання та ін. «МОЛОДИЙ КОМУНАР» СИСТЕМАТИЧНО РОЗКРИВАТИМЕ ПРО ПРЯКТАВНИКІВ СТАРШОГО ПОКОЛІННЯ, КОТРИ ВІДЗНАЧИЛИСЬ ЗАХИЩАЮЧИ БАТЬКІВЩИНУ ВІД ВОРОГІВ, ЧИ ЗАЖИЛИ ВИЗНАННЯ І СЛАВИ У МИРНІЙ ПРАЦІ. Тим, хто цікавиться міжнародними новинами, прислухайтеся щотижневу сторінку «Планета», прекрасний родинний читачів стане у здатку «Степівничка». Спортивна тематика збагатиться зронією, в такій кваліфікованими оглядами, аналізом окремих спортивних поєдинків.

Читателі художнього слова прочитають прозові і поетичні твори відомих на Кіровоградщині авторів, зорієнтуються у багатому світі прекрасного їм допоможуть рецензії на твори літератури, кіно і мистецтва. Для тих, хто в праці робить лиш спроби, газета виділить «Куточок початківця».

У суботніх випусках знайдете веселі пригоди, дотепи, карикатури, неодмінно — фейлетон чи гумореску на теми місцевого життя.

Знайдилося що почитати і любителам мандрівок неозорими просторами Вітчизни. Рубрика «Туристськими стежками» продовжить своє життя і наступного року.

Отже, друзі, редакційні плани багаті. При вашій допомозі маємо надію здійснити їх.

ПІВЕНЬ

Злетівши на пліт, Півень одразу ж забув, що до цього він ходив по землі.

ЗОЗУЛЯ

На старості літ Зозуля згадала, що у неї були діти.

І забажала «прихилити» ко-
ло них голову або хоча б
одержувати аліменти.

ЯЛИНКА

Синтетична Ялинка нахва-
лялася виколоти очі кожно-
му, хто не захоче побачити
у ній справжньої лісової
красуні.

БУДЯК

Будяк гордовито заявляв,
що перед ним теж схилиаю-

вся, але... забував додава-
ти, що, схилиючись, клянуть.

ЖУК-КОРОІД

Напишу негайно скаргу,
що на дубі тверда кора.
Хай лишень не зреагуєти..

ЧЕРЕВИК

Старий Черевик вихваляв-
ся перед Калощем, що він-
таки блинчю був до благо-
родної поги. Іх розділяла
лише тоненька шкарпетка.

Євген
РЕГУШЕВСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ У 1971 РОЦІ

Друзі читачу!

Щоденний номер нашої газети цілком підготовлений двома руками. Але, як і собі легко переконаєшся, наші дописувачі, позаштатні кореспонденти представлені в будь-якому номері «Молодого комунара». Редакція не мислить газету без їх творчої участі. Наступного року, ми сподіваємось на ще міцнішу дружбу з читачем, розраховуємо на нових дописувачів. І щоб полегшити перші кроки початківця, допомоги знайти в наших давніх знайомих, хто скажемо, які матеріали перш за все публікуватиме «Молодий комунар» наступного року.

Зарі друкується чимало читачьких півідгуків про те, як готується стріти номсольскіа області XXIV з'їзд Комсоль-

ської партії Радянського Союзу. Щодень розгортається соціалістичне змагання на його честь. ОТЖЕ, САМЕ ЖИТТЯ ПІДКАЗУЄ НАМ ТЕМУ ІЗ ТЕМ. З НАБЛИЖЕННЯМ З'їЗДУ РУБРИКА «НАШЕ НАТХНЕННЯ І ПРАЦЯ — ПАРТИЙНОМУ З'їЗДОВІ» БУДЕ В ГАЗЕТІ ВСЕ ЧАСТІШЕ І аважатиметься однією з найголовніших у першому кварталі наступного року. А виконання рішень форуму комуністів ми сподіваємось віддати ще більша місця. Цій же даті присвячуються Ленінські уроки, про які будуть публікуватись широкі розповіді.

Комсомольські працівники, активісти у матеріалах під рубрикою «Компас» прочитають про передовий досвід внутрішньої роботи, організацію політк-

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2.

Наступний номер газети вийде у п'ятницю, 25 вересня 1970 року.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.